

חוזר ומוסט

REPEAT & SHIFT

מרינה קוטלר | דייב מיטשל | עדנה אוליבר
אוצרת: יעל סונינו-לוי

ההתערוכה "Repeat & Shift" מבקשת לבחון את המתח שבין חזרתיות לשינוי - כיצד פעולה, צורה או דימוי חוזרים על עצמם, אך עם כל חזרה עוברים הסטה, שינוי, או טרנספורמציה שיוצרת הקשרים חדשים ומשמעויות מתפתחות. המציגים בתערוכה פועלים מתוך מערכות צורניות חוזרות אך מערערים על עצם החזרה, ומטעינים אותה בייחודיות, ברגע חד-פעמי.

שלושת האמנים בוחנים את הנושא באמצעים שונים. בפרקטיקות בהן הם משתמשים הסטייה הקטנה יוצרת הבדל גדול: בין אות למילה, בין איבר לגוף, בין חלקיק לחומר. החזרתיות אינה רק תבנית צורנית - היא מבנה דקדוקי, שמאפשר אינספור קומבינציות. מתוך החומר, ההדפס או הקומפוזיציה, נוצרת תנועה עדינה בין זהה לשונה, בין מוכר לייחודי.

מרינה קוטלר מגישה סדרת הדפסי מונוטיפ בהם דימויים חוזרים ונשנים. החיבור יוצר "שפה" - מעין כתב חזותי המזמין התבוננות בפרגמנטים צורניים. העבודות נעות בין חיבורים גאומטריים ברורים לבין קומפוזיציות מופשטות, הנשענות על קירבה צבעונית, טקסטואלית או תנועתית. חלק מהדימויים עברו עיבוד דיגיטלי והפכו לקולאז'ים וחלקם נעים ומרחפים בווידאו-ארט וכך נוצר משחק של יחסיות חזותית וקריאה מרובדת. באמצעות טכניקת המונוטיפ - שבה כל הדפס הוא יחיד מסוגו, מרכיבה קוטלר א-ב צורני, שיוצר צרופים שונים וסיפורים חזותיים. שפה שנמצאת תמיד בתנועה: שפה שאינה סגורה במשמעות אחת, אלא פתוחה לפרשנות, לדמיון ולמפגש שבין הצופה לדימוי.

דייב מיטשל מציג מונוטיפים פיגורטיביים יותר מאלו של קוטלר, המבוססים על צורות אורגניות - אברי גוף, תנועות ודימויים אנושיים. החיבורים יוצרים אדם משתנה, הנבנה ומתפרק בכל חיבור מחדש. כאן, החזרתיות יוצרת זהות, אך כזו שנמצאת תמיד בתזוזה, במרחב ובדינמיקה שבין פירוק לשלמות. מיטשל יוצר מגזרות וצורות של חלקי גוף או דמויות המחוברות זו לזה כמעין פאזל חזותי, המודפס במכבש. הגופים מופשטים ונבנים מחדש בכל עבודה, מתוך סדרה של חלקים דומים אך לא זהים. כמו בשפה, גם כאן כל שינוי קטן - בגוון, בקו, באופן ההרכבה, יוצר משמעות אחרת, מספר סיפור חדש.

עדנה אוליבר יוצרת עבודות פורצלות המורכבות מאלמנטים יצוקים, דומים אך לא זהים, המתחברים זה לזה ברצף משתנה - מעין אריג, שרשרת, שטיח או רצף גנטי. כל חלק נוצר ואז נשרף בתנור וכאשר נוספים לו חלקים - העבודה נכנסת שוב לתנור, בתהליך שמבצר את החיבור: צורה נכרכת בצורה, והחיבור נצרב בחומר. הפעולה החזרתית - היציקה, החיבור, השריפה, יוצרת מעבר מהחלק אל שלם, אך זהו שלם שאינו סופי: כל הרכבה היא קומבינציה ייחודית. הרצף שנבנה הוא צורני אך גם קולי, פעולת דקדוק של חומר. מתוך המגע בין הצורות נולדים צלילים עדינים, פעמונים טבעיים של פורצלות, המהדהדים את מפגש הצורות, התנועה והקצב. החזרתיות היא גם חווייתית אקוסטית וחושית.

חלל התצוגה מהדהד שלוש שפות, כל אחת מהן בעלת אלמנטים החוזרים על עצמם, שיוצרים אובייקט חדש. המעבר בין העבודות יוצר חוויה רב-חושית - ראייה, תנועה וצליל. זוהי שפה של חזרתיות משתנה: Repeat & Shift - חזרה כהסטה והתמרה.